

Štěně 1

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIII září 2007

Štěňátko štěká: haf, haf, haf, haf

Tak tu máme hnedle zhurta nové číslo našeho oddílového časopisu. Ano pokračovatelem Pejska, Štěňátka a Fenka bud já. Tak. Ale my jsme se vážně dohodli. Jo, Haf.

Haf, haf, haf, haf

Jé, prázdniny byly super, předpokládám, že i pro vás. No a zakrátko se už znovu sejdeme, huráááá. Jen abyste nezapomněli, schůzky jsou v úterý!!

Haf, haf, haf, haf

Během léta se nejen odpočívalo, ale i pracovalo, a to hlavně v klubovně. No, trochu nám vlhla, ale tomu je teď konec. Uvidíte.

Haf, haf, haf, haf

Jo, a nejen schůzky budou v září, bude taky výprava, kam jinam než na Vraní skálu, teda vlastně pod ni, no to jedno. Hlavně je to vždyc-ky zábava. Takže neváhejte.

Poslední pozdrav Bílé paní

Vážení a milí Upředáči. Když se ohlédnu za uplynulým rokem musím před vámi smeknout. Ačkoliv ste mi nehráli do karet a já se nechtěla vzdát svého tajemství o pokladě, bylo mi ctí mítí za soupeře právě vás. Nebylo to pro mě vždy lehké a pro vás jistě také ne, ale nakonec se vše ukázalo mítí dobrý konec. Nejdřív se vám povedlo dostat se mi na stopu a následně najít vašeho průvodce. To ste mi pěkně zlazili žluč! Obšem s úctou jsem sledovala, jak v mém okně s nebyvalou odvahou, houževnatostí a trpělivostí objevujete mou zprávu. A Můj hold patří jak starším, tak hlavně těm mladším, kteří mě opravdu překvapili. Zvláště ti, kteří zbládlí všechny tři hodnoty. Obšem gratuluji všem a všem tak patří část úcty, poněvadž všichni přispěli k odkrytí celé zprávy v okně.

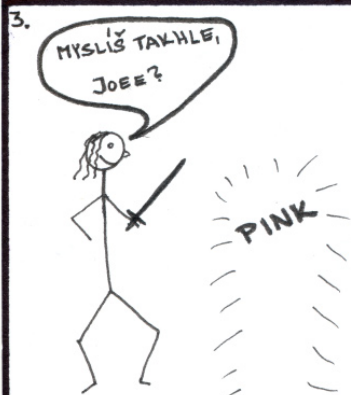
Přiznám se, že vydat vám první informace o mém pokladě mě ještě stálo velké úsilí, ale zasloužili ste si to! A konec konců, vem to čert! K čemu nám, duchům, je vlastně světské bohatství? Smí-

řila jsem se s tím a pak už jsem jen s úsměvem sledovala, jak ste podnikli náročnou a nebezpečnou cestu za mým pokladem. Doufám, že ste jej s radostí užili!

Budtěž tedy bšichni s míru zdrábi. Já se s vámi loučím a děkuji vám Přebelice. Vysvobodit mě nemůže nikdo, ale vy ste mi dali svobodu od mých pokladů....

Sbohem poutníci, třeba se ještě s budoucnu setkáme...

Vaše Bílá paní, Perčta z Rožmberka

M JIRÉM
ASTALE
BYTO
ČNOST...

2.

STŘEH - VYPAD - STŘEH

CO TY NOWY,
LADO!?!?

TEN BY SE MI
LÍBIL!

ČURÝ MURÝ
LAURA VÍZÍ,
AŽ TEN MUŽSKÝ
BICHLE ZMIZÍ!

???

5.

TAKY BYCH MOHLA
BÝT HEZČÍ...
ČURÝ MURÝ...

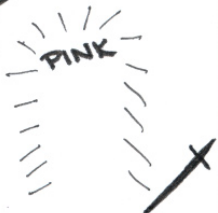
7.

HAPPY END

6.

JOE, KDE
JÁ?!

Co budeme dělat v září?

- 4.9. - schůzka na Vyšehradě
- 11.9. - schůzka (16:30-19:00)
- 18. 9. - schůzka (16:30-19:00)
- 21.-23. 9. - výprava na Vraní skálu
- 25.9. - schůzka (16:30 - 19:00)
- 2.10. schůzka (16:30 -19:00)

Co s sebou na schůzku?

Tužku, papír, uzlovačku a šátek

A co s sebou na výpravu?

Na jednodenní výpravu: to co na schůzku a k tomu KPZ, jídlo, pití, peníze

Na delší výpravu: to co na jednodenní výpravu a k tomu celtu nebo plachtičku, spacák, bundu, věci na spaní, náhradní prádlo, ponožky, ručník mýdlo, kartáček, nůž, ešus, lžíci, baterku, v létě plavky, v zimě svetr, rukavice, čepice

A nezapomeňte na oddílovou košili!

Tábor na Planetě

Začalo to vlastně nevinně, už dávno... Když jsme přijali od našich přátel první zprávu o pomoc, vedeni přátelstvím a možná snad i touhou po dobrodružství, rozhodli jsme se ji vyslyšet. To bylo před celým rokem. Potom přišel dlouhý let a návštěva spousty planet, které však přátele neskrývaly. Každé přistání nám kromě poučení dalo i trochu pochybnosti, zda přátele najdeme. Planety skrývaly jen zklamání.

Ale pak, letos v létě ... Přistáli jsme na Planetě. Deník a zbytek telegrafu nám dodaly odvahy a naše srdíčka opět zabušila dobrodružstvím a přátelstvím. A co teprve, když se telegraf rozblikal a my začali přijímat zatím tajemnou zprávu z druhého konce vedení. Cesta k odhalení tajemství, které Planeta skrývala, nebyla zdaleka tak přímá, jak bychom si přáli. Na mysl nám tanuly spousty otázek a s každým naším krokem jich přibývalo. Ani rozluštěním tajemných zpráv to neskončilo. Blížili jsme se stále více přátelům, ale ne a ne je dostihnout.

A tak jsme sledovali stopy, prošli jsme kraje vedení pouze zrnky ječmene a svou vírou. Často jsme zmokli, ale vždycky jsme znovu oschli a vydali se opět na cestu za přáteli. Když jsme dorazili na ostrov, čekalo nás zvláštní přivítání. Těžko říct, zda dobré či špatné. Promluvil k nám sám vládce planety. Řekl nám vše, co jsme chtěli vědět - o přátelích, o Jezeru moudrosti a dal nám i cenné odpovědi na všechny otázky. Dal nám však také i úkoly, které jsme museli splnit, abychom odkryli mapu ostrova a tak se mohli dostat k přátelům.

Dokázali jsme mu svou odvahu nočním hlídáním, prokázali jsme zručnost při vyrábění mlýnků. I své kulinářské umění jsme mu ukázali při pečení kuřete v setonově hrnci. Využívali jsme při tom všem jenom sebe a přírody. I o svou zábavu jsme se dokázali postarat. A tímto naším snažením se mapa kousek po kousku odkrývala.

Ani jsme se nenadáli a byla odkryta celá. Vyrazili jsme tedy na konečnou pouť. A dorazili až na konec. A ačkoli přátelé stihli odletět dřív,

než jsme se s nimi potkali, můžeme mít pocit z dobře vykonané práce. Došli jsme až na konec.

A i když obloha nebyla vždycky bez mraků, i když ne vše vycházelo tak, jak jsme si přáli, prožili jsme spolu krásný čas.

Kvítek

Kontakty:

Tom (608 408 577), Láďa (777 977 929), Váňa (728 114 762), Kvítek (724 264 148), Zeli (603 478 299) a Jana (724 241 835)

Vydává T.O. Vpřed
tovpred.ctrnactka.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25.9.2007

Nové číslo vyjde na schůzce dne: 2.10.2007